

DİLBİLGİSİ: ARAPÇADA İSİMLER (MERFÛ, MANSÛB, MECRÛR)**القواعد: الأسماء (المرفوع و المنصوب والمجرور)****i'rab nedir, tanıyalım**

Herhangi bir varlığı ya da kavramı gösteren sözcüklere **isim** diyoruz. Arapçada isimleri kimi zaman bir cümlelerin **öznesi**, kimi zaman **nesnesi** olarak, kimi zaman da **bir tamlama** içinde görürüz. Bir ismin hangi öge konumunda olduğunu, ismin **son harfinin harekesinden** veya **son ekinden** anlarız. Son harfin harekesi veya son ek, kelimenin cümle içindeki yerinin değişmesine bağlı olarak değişkenlik gösterir. Örneğin **özne** konumunda olan bir isim **merfû (ref alâmetli)**, **nesne** konumunda olan bir sözcük **mansûb (nasb alâmetli)**, **harf-i cerden sonra gelen veya tamlayan** durumunda olan bir sözcük **mecrûr (cer alâmetli)** olmak zorundadır. Bir başka ifadeyle, **cümle içinde bir ismi merfû kullanmak suretiyle**, o ismi **özne** olarak kullandığımızı; **mansûb kullanmak suretiyle de nesne yerinde kullandığımızı** göstermiş oluruz.

Kelimelerin sonlarının almış olduğu hareke veya eklerin gerekçesinin açıklanmasına **i'râb (الإعراب)** diyoruz. “Şu cümleyi i'râb ediniz” sorusundan anlamamız gereken “Cümleyi öğelerine ayırınız ve cümle içindeki her bir kelimenin son harfinin alması gereken harekeyi gerekçeleriyle açıklayınız” biçimindedir.

Bu kısa girişten sonra şunu söyleyelim ki, Arapçada isimler cümle içinde üç durumda bulunabilirler: **Merfû (ref alâmetli)**, **mansûb (nasb alâmetli)**, **mecrûr (cer alâmetli)**

Konuyu anlayabilmek için merfûluk (ref) alâmeti, mansûbluk (nasb) alâmeti, mecrûrluk (cer) alâmeti nedir, bunu bilmemiz gerekiyor. Önce tekil kelimelerden başlayalım.

Tekil kelimelerin i'râbı (yani merfûluk, mansûbluk ve mecrûrluk durumları) hareke ile belirlenir. **Tekil bir kelimenin son harfi:** **Tekil İsimlerde i'rab Alametleri**

- Merfû** durumda, **damme (ـَ)** المَعْلَم
- Mansûb** durumda, **fetha (ـِ)** المَعْلَم
- Mecrûr** durumda, **kesra (ـِ)** المَعْلَم

ile hareketlenir. Bir başka deyişle ref (merfûluk) alâmeti **damme**, nasb (mansûbluk) alâmeti **fetha**, cer (mecrûrluk) alâmeti **kesra**'dır.

İsimlerde Belirlilik ال

İsmin sonu, belirli veya belirsiz oluşuna göre ya **tek harekeli** ya da **tenvînli** olur. Tenvîn i'râba ilişkin bir husus olmayıp, daha önce de anlatıldığı üzere ismin belirsiz oluşunun, “her hangi bir” anlamında oluşunun bir göstergesidir. Önemli olan, hareketin (tek veya çift) ne olduğudur; yani damme mi, fetha mı, ya da kesra mı olduğudur. Dolayısıyla **kelime tenvînli olduğunda, i'râb yapılırken tenvîn zikredilmez; ana hareke, alâmet (gösterge) olarak zikredilir.**

Örneğin:

المَعْلَم : öğretmen (merfû, ref alâmeti damme)

مَعْلَم : her hangi bir öğretmen (merfû, ref alâmeti damme)

Bu konu, Arapça dilbilgisinin temelini oluşturduğu için örnek cümleler kurarak daha iyi kavramaya çalışalım. Konuya girerken de belirttiğimiz gibi, Arapçada özne olan sözcük daima merfû kullanılır. Yani bir kelimeyi cümlede özne olarak kullandığımızı, o kelimeyi merfû yaparak gösterirsiniz. Nesne olan kelime de, daima mansûb kullanılır. Harf-i cerden sonra kullanılan kelime de daima mecrûr olur.

dikkat

Belirli-belirsiz (marife-nekira) isimler hakkında, s.xxi'de yer alan “İsimlerde Belirlilik” başlıklı konuyu okuyunuz.

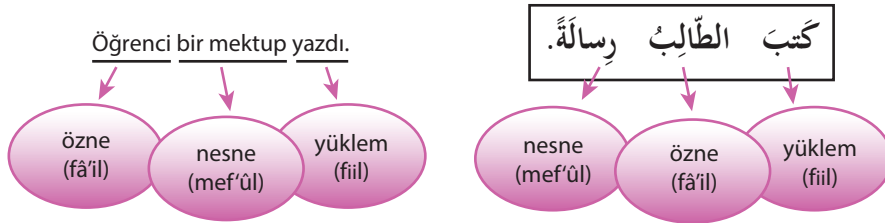
Harf-i Cer'ler

Harf-i cerler Türkçedeki bulunma (-de, -da), ayrılma (-den, -dan), yönelme (-e, -a) durum ekleri yerinde veya "ile", "üzerinde" gibi anlamlarda kullanılan harf veya harf öbekleridir.

Örnek: مِنْ : -den; إِلَى : -e; فِي : -de; عَلَى : üzerinde gibi.

Şimdi cümle örneğine geçelim ve bu cümleyi öğelerine ayıralım:

Cümlelerde İ'rab Örnekleri (TEKİL İSİMLER)

Bu cümlelerin i'râbını şöyle yapıyoruz:

كَتَبَ : Mâzî fiil, 3. tekil şahıs, eril.

الطَّالِبُ : Özne (fâ'il), merfû, ref alâmeti sondaki damme.

رِسَالَةً : Nesne (mef'ûl), mansûb, nasb alâmeti sondaki fetha.

Bu cümlede nesneyi belirli yaparsak, anlam nasıl değişiyor, onu görelim:

كَتَبَ الطَّالِبُ الرِّسَالَةَ. (Öğrenci mektubu yazdı.)

Bu cümlede hem özneyi hem de nesneyi belirsiz kullanırsak anlam nasıl olur, ona bakalım:

كَتَبَ طَالِبٌ رِسَالَةً. (Bir öğrenci bir mektup yazdı.)

Cümleyi yönelme durumunda bir dolaylı tümleş ekleyerek "Öğrenci, bir doktora bir mektup yazdı." anlamında Arapça kullanacak olursak nasıl deriz, ona bakalım:

كَتَبَ الطَّالِبُ رِسَالَةً إِلَى طَبِيبٍ.

Burada yeni söz öbeği olan (إِلَى طَبِيبٍ)'i i'râb edelim:

إِلَى : Harf-i cer

طَبِيبٍ : Mecnûr, cer alâmeti sondaki kesra.

Yukarıdaki örneklerde de görüldüğü üzere, tenvîn sadece belirsizlik göstergesidir. İ'râbda alâmet aranırken sadece ana harekeye bakılır; çünkü tenvîn, ya iki damme'dir, ya iki fetha'dır, ya da iki kesra'dır. Bu hareketlerin iki veya tek olmasının önemi yoktur.

dikkat

Harf-i cerlerle ilgili ayrıntılı bilgiler 5. bölümde verilecektir.

Öğrenme Çıktısı

2 Merfû, mansûb ve mecrûr kavramlarını tanıyabilme, tekil kelimelerin merfû, mansûb ve mecrûr şekillerini ayırt edebilme

Araştır/
Tekrarla 2

Aşağıdaki sözcüklerin merfû, mansûb veya mecrûrluk durumlarını yanlarına yazınız.

مُعَلِّم
مَدْرَسَةٌ
الدَّفْتَر
الشَّجَرَة
الحَدِيقَةُ
الْبَيْت
بَيْتًا
قَلَم
السَّيَّارَة
الكِتَاب
.....

İlişkilendir/
Karşılaştır

Bu bölümde gördüğünüz merfû, mansûb ve mecrûr kavramlarını dört ve beşinci bölümlerde anlatılan Fiil ve İsim Cümlesinin öğelerinin i'râb durumları ile ilişkilendiriniz.

Anlat/
Paylaş

Arkadaşlarınızla karşılıklı Arapça kelimeleri birbirinize söyleyerek bu kelimeleri merfû, mansûb ve mecrûr şekillere getiriniz.

ARAPÇADA İKİLLER ve İ'RÂBİ

المُتَنِّ

Arapçada bir sözcük sonuna (لَانِ) *âni* veya (يَنْ) *eyni* eki olarak ikile dönüştürülür. Eğer kelime kapalı te (dişil te'si) ile bitiyorsa kapalı te açılır, sonra bu ekler kullanılır. Kelime cümle içerisinde merfûluğu gerektiren bir konumdaysa (لَانِ) *âni* eki, mansûb veya mecrûr konumdaysa (يَنْ) *eyni* eki alır. İkillerde ref alâmeti elif (ا), nasb ve cer alâmeti ye (ي)'dir. Nûn (ن) her üç durumun ortak harfi olduğundan belirleyici etkisi yoktur, alâmette zikredilmez.

Eril İkil İsimlerin Yapılışı ve İ'râbı

İkil (eril)		Tekil	
مُسْلِمَانِ	انِ +	مُسْلِمٌ	Merfû
مُسْلِمَيْنِ	يْنِ +	مُسْلِمًا	Mansûb
مُسْلِمِينَ	يْنِ +	مُسْلِمٍ	Mecrûr

Örnek Eril:

• Merfû

<p>طالِبَانِ</p> <p>←</p> <p>Ref alâmeti elif (ل), çünkü ikil</p>		<p>طالِبٍ</p> <p>←</p> <p>Ref alâmeti sondaki damme</p>
<p>طالِبَانِ</p> 		<p>طالِبٍ</p>

• Mansûb

<p>طالِبَيْنِ</p> <p>←</p> <p>Nasb alâmeti ye (ي), çünkü ikil</p>		<p>طالِبًا</p> <p>←</p> <p>Nasb alâmeti sondaki fetha</p>
--	--	--

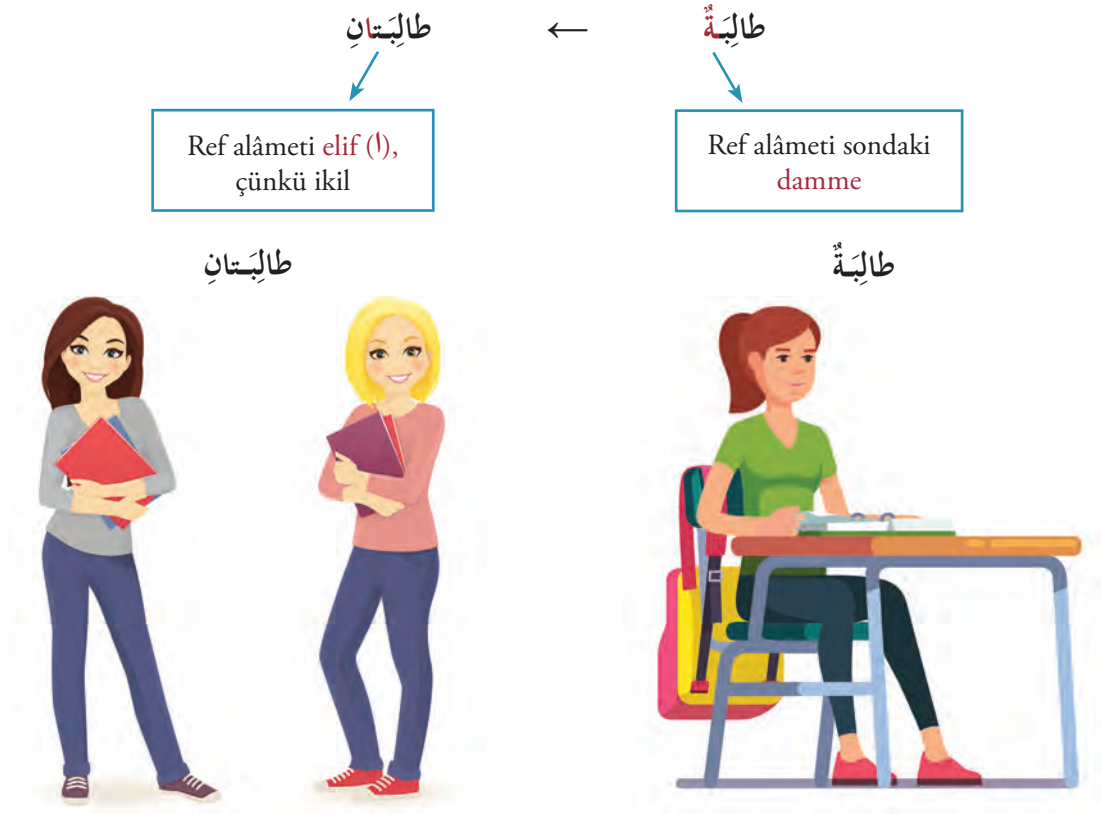
• Mecnûr

<p>طالِبَيْنِ</p> <p>←</p> <p>Cer alâmeti ye (ي), çünkü ikil</p>		<p>طالِبٍ</p> <p>←</p> <p>Cer alâmeti sondaki kesra</p>
---	--	--

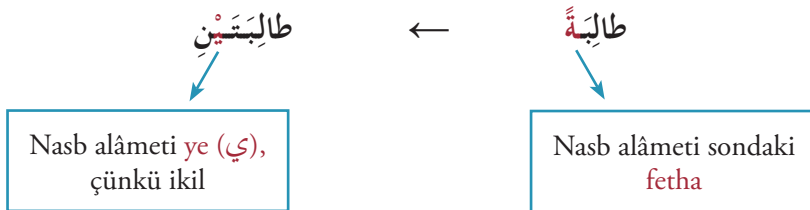
Örnek Dışıl:

İkil (dışıl)		Tekil	
مُسْلِمَتَانِ	+ اِنْ	مُسْلِمَةٌ	Merfû
مُسْلِمَتَيْنِ	+ يَنْ	مُسْلِمَةً	Mansûb
مُسْلِمَتَيْنِ	+ يَنْ	مُسْلِمَةً	Mecrûr

• Merfû

• Mansûb

- Mecrûr

dikkat

- ! Bir isme ان veya يّ ekleri getirildiğinde, eklerden önceki harfin harekesinin hep fethaya (َ) dönüşmüş olduğunu fark ediniz!
- ! Tekil isimlerin i'râbının hareke ile yapıldığını (yani merfû, mansûb veya mecrûrluk alametinin damme, fetha veya kesra harekeleri olduğunu), ancak ikil kelimelerin i'râbının ise hareke yerine harf ile yapıldığını (yani merfû, mansûb veya mecrûrluk alametinin elif veya ye olduğunu) fark ediniz!

Öğrenme Çıktısı

3 Arapçadaki isimlerin ikil formlarını tanıyabilme, ikil isimlerin merfû, mansûb ve mecrûr şekillerini ayırt edebilme

Araştır/
Tekrarla 3

Aşağıdaki kelimelerin, ikil formlarının merfû, mansûb ve mecrûr şekillerini yazınız.

مَدْرَسَة , دَفْتَر , بَيْت , كِتَاب , مُعَلِّم

İlişkilendir/
Karşılaştır

Kur'ân-ı Kerîm'in "Bakara Sûresi" 282. ayet-i kerimesini okuyunuz. Bu ayette geçen ikil kelimelere ve bu kelimelerin farklı i'râb durumlarına dikkat ediniz.

Anlat/
Paylaş

Arapça öğrenen bir arkadaşınızla birbirinize tekil kelimeler söyleyerek (merfû, mansûb ve mecrûr durumda) karşılıklı olarak ikile çeviriniz.

ARAPÇADA ÇOĞULLAR ve İ'RÂBİ

الجمع

Çoğul=Cemi (الْجَمْعُ)
 Düzenli = Salim (السَّالِمُ)
 Düzensiz=Teksir (التَّكْسِيرُ)
 Eril=Müzekker (الْمَذَكَّرُ)
 Dişil=Müennes (الْمَوْنَةُ)

Arapçada çoğullar üçe ayrılırlar.

1. Düzenli Eril Çoğul Cemi' Müzekker'i Sâlim
2. Düzenli Dişil Çoğul Cemi Müennes'i Sâlim
3. Düzensiz Çoğul (Cem'u't-Teksîr) Cemi' Mükesser

Şimdi sırasıyla bu çoğul çeşitlerini inceleyelim:

Düzenli Eril Çoğul Cem'ul Müzekkeru's Sâlim - Cemi Müzekker Sâlim

Düzenli eril çoğul, tekil ismin sonuna (ثَوْنٌ) *ûne* veya (يْنِ) *îne* ekleri getirilerek yapılır. Merfû durumunda (ثَوْنٌ), mansûb ve mecrûr durumda (يْنِ) getirilir. Düzenli eril çoğulun mansûb ve mecrûr hâlinin eki olan (يْنِ)'nin ikil kelimenin mansûb ve mecrûr hâlinin eki olan (يْنِ)'den okunuş bakımından farklı olduğuna dikkat ediniz. Biri ...*eyni* iken, diğeri ...*îne*'dir.

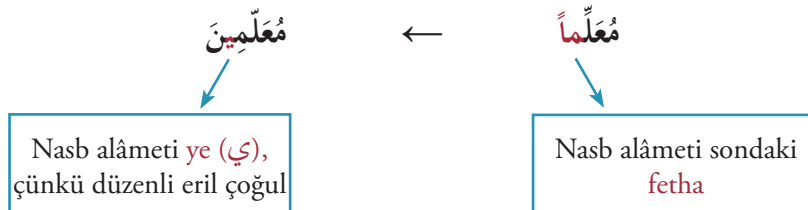
Düzenli Eril Çoğul		Tekil	
مُسْلِمُونَ	+ وَنْ	مُسْلِمٌ	Merfû
مُسْلِمِينَ	+ يْنِ	مُسْلِمًا	Mansûb
مُسْلِمِينَ	+ يْنِ	مُسْلِمٍ	Mecrûr

Örnek:

- Merfû

- Mansûb

- Mecnûr

Sonuç olarak düzenli eril çoğulların merfû durumunda ref alâmeti **vâv**; mansûb ve mecnûr durumunda nasb veya cer alâmeti **ye** harfidir.

dikkat
Tekil kelimelerde i'râbın (merfûluk, mansûbluk veya mecnûrluk alâmetlerinin) hareke ile; ikil ve düzenli eril çoğulda ise harf ile olduğunu fark ediniz.

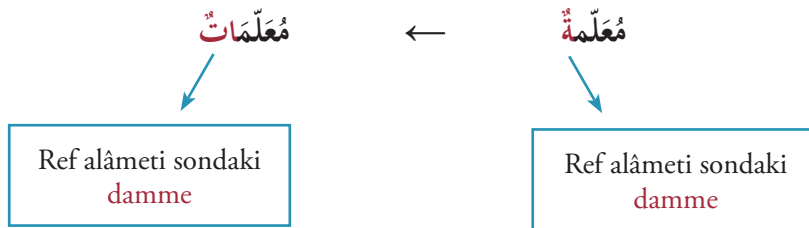
Düzenli Dişil Çoğul Cem'ul Müennesu's Sâlim - Cemi Müennes Sâlim ve i'râbı

Dişil sözcüğün sonuna (ات...)...**ât** eki getirilerek yapılan çoğuldur. Eğer sözcük dişil te'si ile bitiyorsa, önce kelimenin sonundaki dişil te'si atılır, sonra (ات) eki getirilir.

Düzenli Dişil Çoğul		Tekil	
مُسَلِّمَاتٌ	ات +	مُسَلِّمَةٌ	Merfû
مُسَلِّمَاتٍ	ات +	مُسَلِّمَةٌ	Mansûb
مُسَلِّمَاتٍ	ات +	مُسَلِّمَةٌ	Mecnûr

Örnek

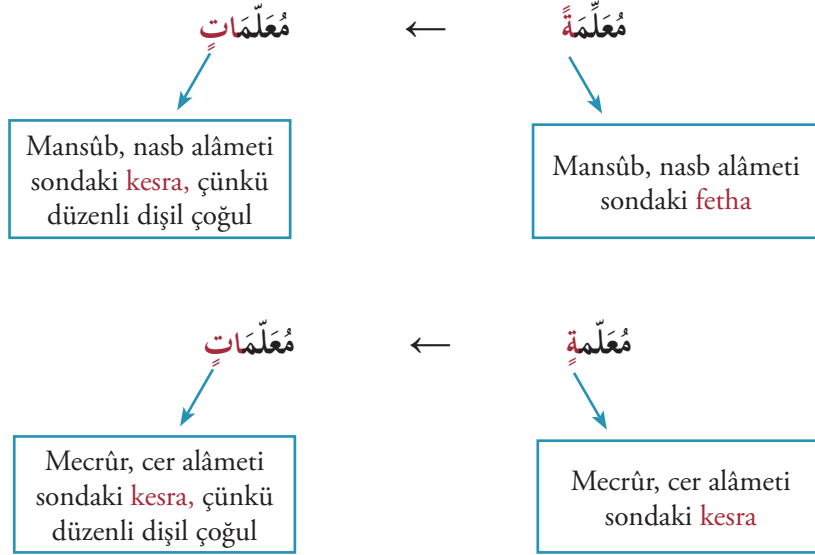
- Merfû

- Mansûb - Mecnûr

Düzenli dişil çoğulların i'râbının, tıpkı tekil kelimelerde olduğu gibi hareke ile olduğunu fark etmiş olmalısınız. Ancak, tekil kelimelerden farklı olarak, düzenli dişil çoğullar hiçbir zaman fetha ile harekelenmezler. Fetha yerine kesra ile harekelenirler. Kısaca söyleyecek olursak: Düzenli dişil çoğulların ref alâmeti damme, nasb ve cer alâmeti kesradır.

Örneğin kelimenin tekil biçimi mansûb durumda مُعَلِّمَةٌ (fetha ile mansûb) ve mecnûr durumda مُعَلِّمَةٍ (kesra ile mecnûr) iken; çoğul biçimi hem mansûb durumda, hem de mecnûr durumda مُعَلِّمَاتٍ şeklinde gelmektedir.

Yukarıdaki örnekte مُعَلَّمَات kelimesinin hem mansûb, hem de mecrûr durumda aynı olduğunu gördük. Peki bu kelimenin mansûb veya mecrûr olduğuna nasıl karar vereceğiz? Elbette cümle içindeki konumuna göre. Birkaç örnekte bunu görelim:

(Doktor, kadın öğretmenleri durakta buldu.) وَجَدَ الطَّبِيبُ الْمُعَلَّمَاتِ فِي الْمَوْقِفِ.

وَجَدَ : Mâzî fiil, 3. tekil şahıs, eril.

الطَّبِيبُ : Özne (fâ'il), merfû, ref alâmeti sondaki damme.

المُعَلَّمَاتِ : Nesne (mef'ûl), mansûb, nasb alâmeti sondaki kesra, çünkü düzenli dişil çoğul.

فِي : Harf-i cer

المَوْقِفِ : Mecrûr, cer alâmeti sondaki kesra.

(Öğrenci, kitabı kadın öğretmenlerden aldı.) أَخَذَ الطَّالِبُ الْكِتَابَ مِنَ الْمُعَلِّمَاتِ.

أَخَذَ : Mâzî fiil, 3. tekil şahıs, eril.

الطَّالِبُ : Özne (fâ'il), merfû, ref alâmeti sondaki damme.

الْكِتَابَ : Nesne (mef'ûl), mansûb, nasb alâmeti sondaki fetha.

مِنَ : Harf-i cer

الْمُعَلِّمَاتِ : Mecrûr, cer alâmeti sondaki kesra, çünkü düzenli dişil çoğul.

الكتاب

merfû hali: الكتاب

mansûb hali: الكتاب

mecrûr hali: الكتاب

المعلم

merfû hali: المعلم

mansûb hali: المعلم

mecrûr hali: المعلم

المعلمان

merfû hali: المعلمان

mansûb hali: المعلمين

mecrûr hali: المعلمين

المعلمون

merfû hali: المعلمون

mansûb hali: المعلمين

mecrûr hali: المعلمين

المعلمات

merfû hali: المعلمات

mansûb hali: المعلمات

mecrûr hali: المعلمات

dikkat

Arapçada ikil isimler ve düzenli eril çoğullar, başlarında ال takısı olmadığında da asla tenvîn almazlar.

İkil ve düzenli çoğul formlarını merfû, mansûb ve mecrûr durumda eril ve dişil olmak üzere aşağıdaki tabloda inceleyelim.

Çoğul	İkil	Tekil	
مُعَلِّمُونَ	مُعَلِّمَانِ	مُعَلِّمٌ	Eril (Merfû)
مُعَلِّمَاتٌ	مُعَلِّمَتَانِ	مُعَلِّمَةٌ	Dişil (Merfû)
مُعَلِّمِينَ	مُعَلِّمَيْنِ	مُعَلِّمًا	Eril (Mansûb)
مُعَلِّمَاتٍ	مُعَلِّمَتَيْنِ	مُعَلِّمَةً	Dişil (Mansûb)
مُعَلِّمِينَ	مُعَلِّمَيْنِ	مُعَلِّمٌ	Eril (Mecrûr)
مُعَلِّمَاتٍ	مُعَلِّمَتَيْنِ	مُعَلِّمَةٌ	Dişil (Mecrûr)

Düzensiz Çoğul (Cem'u't-Teksîr) ve i'râbı

Düzensiz çoğullar, adından da anlaşılacağı üzere, belli bir kuralı olmayan çoğullardır. Bu çoğulların i'râbı tıpkı tekil kelimelerin i'râbı gibidir; yani hareke ile olup merfû durumunda damme ile, mansûb durumda fetha ile, mecrûr durumda kesra ile hareketlenirler.

Düzensiz çoğullar *âkil* (akıl sahibi olanlara ilişkin) ve *gayrı âkil* (akıl sahibi olmayanlara ilişkin) çoğullar olmak üzere ikiye ayrılır. Âkil olan çoğullar insanlara özgü isimlerin düzensiz çoğullarıdır (kadın, erkek, çocuk gibi). Gayrı âkil çoğullar ise insan dışındaki, akıl sahibi olmayan varlıklara ait çoğullardır (bitki, hayvan, eşya isimleri gibi).

Aşağıdaki tablolarda bu türlere giren çoğullara örnekler verilmektedir.

Arapçada çoğul formu düzensiz olan *gayrı âkil eril* isimlerden bazıları aşağıda verilmiştir.

	Düzensiz (Kırık) Çoğul	Tekil	
Kalemler	أَقْلَام	قَلَم	Kalem
Kitaplar	كُتُب	كِتَاب	Kitap
Defterler	دَفَاتِر	دَفْتَر	Defter
Balıklar	أَسْمَاك	سَمَك	Balık
Camiler	مَسَاجِد	مَسْجِد	Cami
Evler	بُيُوت	بَيْت	Ev
Yollar	طُرُق	طَرِيق	Yol
Masalar	مَكَاتِب	مَكْتَب	Masa
Aylar	أَشْهُر	شَهْر	Ay
Paralar	نُقُود	نَقْد	Para
Zarflar	ظُرُوف	ظَرْف	Zarf
Köpekler	كِلَاب	كَلْب	Köpek
Develer	جِمَال	جَمَل	Deve
Anahtarlar	مِفْتَاح	مِفْتَاح	Anahtar
Pencereler	شُبَّابِك	شُبَّانِك	Pencere
İsimler	أَسْمَاء	إِسْم	İsim
Fincanlar	فَنَاجِين	فِنْجَان	Fincan
Bardaklar	أَكْوَاب	كُوب	Bardak
Kapılar	أَبْوَاب	بَاب	Kapı
Koltuklar, sıralar	مَقَاعِد	مَقْعَد	Koltuk, sıra

Arapçada çoğul formu düzensiz olan *gayrı âkil dişil* isimlerden bazıları aşağıda verilmiştir.

	Düzensiz (Kırık) Çoğul	Tekil	
Odalar	عُرُف	عُرْفَة	Oda
Okullar	مَدَارِس	مَدْرَسَة	Okul
Çantalar	حَقَائِب	حَقِيْبَة	Çanta
Gemiler	سُفُن	سَفِيْنَة	Gemi
Ağaçlar	أَشْجَار	شَجَرَة	Ağaç
Deliller	حُجَج	حُجَّة	Delil
Mesajlar, mektuplar	رِسَائِل	رِسَالَة	Mesaj, mektup
Ödüller	جَوَائِز	جَائِزَة	Ödül
Şehirler	مُدُن	مَدِيْنَة	Şehir
Pencereler	نَوَافِذ	نَافِذَة	Pencere
Bahçeler	حَدَائِق	حَدِيْقَة	Bahçe
Cetveller	مَسَاطِر	مِسْطَرَة	Cetvel
Çiçekler	أَزْهَار	زَهْرَة	Çiçek

حَقَائِب

حَقِيْبَة

أَزْهَار

زَهْرَة

سُفُن

سَفِيْنَة

Aşağıdaki tabloda da âkil olan eril ve dişil isimlerden bazıları sıralanmaktadır.

Adamlar	رِجَال	رَجُل	Adam
Erkek çocuklar	أَوْلَاد	وَلَد	Erkek çocuk
Çocuklar	أَطْفَال	طِفْل	Çocuk
Bilginler	عُلَمَاء	عَالِم	Bilgin
Yabancılar	غُرَبَاء	غَرِيب	Yabancı
Yakınlar	أَقْرَبَاء	قَرِيب	Yakın
Yazarlar	كُتَّاب	كَاتِب	Yazar
Şairler	شُعَرَاء	شَاعِر	Şair
Misafirler	ضُيُوف	ضَيْف	Misafir
Kızlar	بَنَات	بِنْت	Kız
Öğrenciler	طُلَّاب	طَالِب	Öğrenci
Cahiller	جُهَلَاء	جَاهِل	Cahil
Fakirler	فُقَرَاء	فَقِير	Fakir
Öğrenciler	تَلَامِيذ	تَلْمِيذ	Öğrenci
Krallar	مُلُوك	مَلِك	Kral
Kadınlar	نِسَاء	إِمْرَأَة	Kadın

dikkat

إِمْرَأَة kelimesinin çoğulu bir istisna olarak نِسَاء şeklinde farklı bir kelimedir.

نِسَاء

إِمْرَأَة